

Zpráva o činnosti Oddílu lyžování TJ Sokol Stará Paka v roce 2018

- 1) Zimní středisko Staropacká hora
- 2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš 2018
- 3) XVII. Lyžařský maškarní bál
- 4) Staropacký kros 2018
- 5) Cyklistický výlet na Smrk 2018
- 6) Vejšlap Podkrkonoším 2018

1) Zimní středisko Staropacká hora

Zimní sezóna 2017 - 2018 nebyla na sníh příliš štědrá. S klidným svědomím by se dalo říct, že sníh vlastně nebyl skoro žádný. Ale i když se nelyžuje je dle norem potřeba provést všechny nařízené revize a proškolení obsluhy. Revize strojního zařízení i elektrického vybavení našeho vleku byla provedena během listopadu 2017 a v tomtéž měsíci bylo provedeno i proškolení a přezkoušení obsluhy. To vše nás stojí nemalé peníze. Na vleku již od září 2017 byla prováděna údržba a přezkoušení provozu. Vlek byl tímto připraven, provozuschopný a mohlo by se začít lyžovat kdyby... To už ale nezávisí na nás.

2) Přejezd Jizerských hor a Krkonoš 2018

O víkendu 17. a 18.2.2018 uspořádal Oddíl Lyžování při TJ Sokol Stará Paka tradiční Přejezd Jizerských hor a Krkonoš. Vzhledem k tomu, že se jednalo o jubilejní 40. ročník, byla trasa naplánovaná tak, aby se co nejvíce podobala trase 1. ročníku z roku 1979.

Přejezd jsme tedy dle tradice odstartovali v Bedřichově. Začátek trasy jsme ale oproti 1. ročníku z důvodu probíhajících závodů souvisejících s Jizerskou padesátkou protáhli jinudy.

V sobotu 17.2.2018 ráno v 6:25 hodin se na staropackém nádraží sešlo 10 natěšených skijáků a v 6:31 hodin jsme odjeli vláčkem do Liberce. Tam jsme dle jízdního řádu opravdu dorazili v 7:56 hodin. Rychle jsme přeběhli na autobusové nádraží a ze stanoviště 19 odjeli v 8:10 hodin do Bedřichova. U stadionu jsme ještě chvíli počkali na dva zbývající účastníky zájezdu a překvapivě také na jednu čtyřnohou fenenku.

První den – sobota 17.2.2018 – 40.5 km

Jak jsem již psal výše, startovali jsme v Bedřichově (0 km). Trasa 1. ročníku vedla ze stadionu na Novou Louku, přes Kristiánov na Knajpu a tak dál... My jsme vyrazili kousek po silnici směrem ke Královce a vystoupali na turistické rozcestí Bedřichov - Háj (0,5 km). Zde jsme nazuli ski a vyrazili do stopy. Na dalším rozcestí Valešovka (1,3 km) jsme bohužel odbočili doprava a mírně stoupali. Tím jsme se dostali mimo plánovanou trasu, což jsme v té době netušili. Tímto stoupáním lesem jsme se dostali až na louku

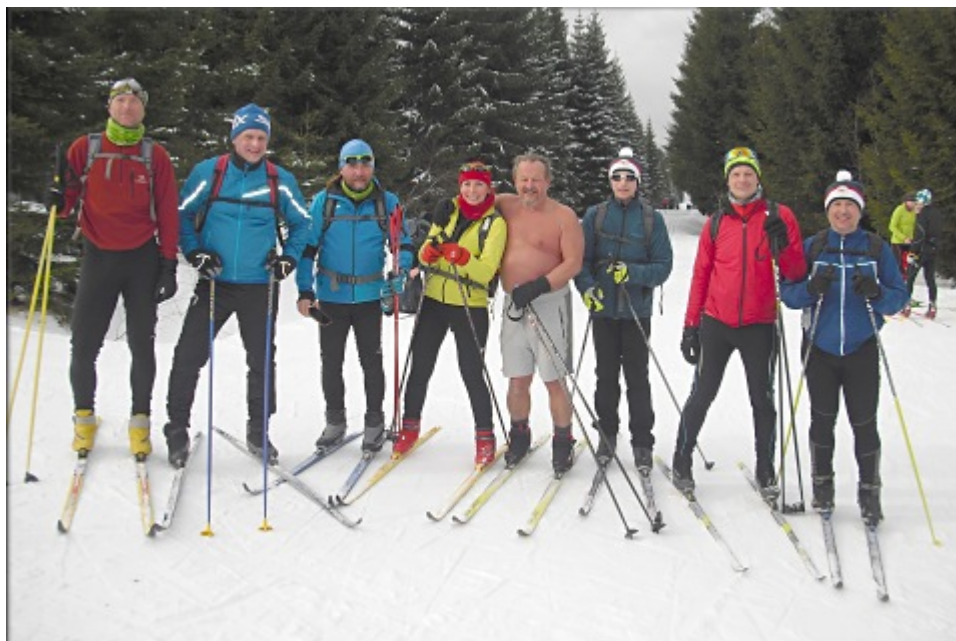
mezi rozhlednou Královkou a Prezidentskou chatou (2,1 km). Trochu jsme se rozkoukali, kde to vlastně jsme a vyrazili hřebenem po Jizerské magistrále a sjeli k rozcestí Štumpeho kámen (4,4 km). Tím jsme se dostali na původně plánovanou stopu a pokračovali dále po trase: hráz přehrady Josefův Důl (5,9 km), Hluboký potok (7,1 km), Kristiánovská cesta (9,7 km).

Zde jsme se dostali na Jizerskou magistrálu a tím jsme vstoupili do historické stopy prvního ročníku. Odbočili jsme doprava a stoupali k rozcestí Rozmezí (11,4 km). Nejdelší stoupání prvního dne Přejezdu jsme měli za sebou a pokračovali mírným sjezdem na Čihadla (12,7 km) a po rovince na Knajpu (13,4 km). Tuto hospůdku jsme nemohli minout bez povšimnutí a tak jsme zašli dovnitř na sváču a doušek zrzavé vody.

Po občerstvení jsme dle plánu objeli horu Jizeru zleva a prudkým sjezdem klesli ke Smědavě (16,4 km) a dále pokračovali stoupáním k Bufetu (17,9 km). Zde se další občerstvení nekonalo. Tak jsme chvíli počkali, abychom se dali dohromady, odbočili doprava a po Promenádní cestě přes Bunkr (21,8 km) dojeli na Mořinu (23,4 km). U Bunkru jsme ještě byli svědky jedné trachtace. Na tomto rozcestí jsme se potkali s Yettim z Raspenavy, který jezdí po Jizerkách na běžkách do půl těla v krátkých kalhotách v ponožkách a v rukavicích. Ale vraťme se zpět na Mořinu na 23 kilometr. Zde jsme byli za polovinou trasy, tak jsme vnikli do Hospody na Jizerce na oběd a trochu těch zrzavých tekutin.

Občerstvení a odpočatí jsme opustili vyhřátou hospodu a vyjeli do druhé poloviny dnešního Přejezdu. Na Pralouce (23,7 km) na tradičním místě před sjezdem jsme nezapomněli odměnit Ducha hor a požádat ho, "aby nám i nadále přízeň zachovati ráčil". Pak nás čekal krásný sedmikilometrový sjezd Martinským údolím kolem Jizerského viaduktu (29 km) k mostu přes Jizeru (30,5 km). Přešli jsme most do Krakonošova a po červené turistické cestě vystoupali k Harrachovskému nádraží (31,7 km).

Na nádraží jsme čekali na autobus do Harrachova, který nakonec nepřišel, protože píchnul. Další jel až za hodinu, tak jsme si objednali taxi a nechali se přes celý Harrachov dovést až k hospodě Lesní zátiší (38,1 km). Jelikož jsme to z Lesního zátiší na Staropackou boudu měli jen přes kopec, zašli jsme do lokálu na trochu krkavé vody a malinko jsme se tam zdrželi. Po občerstvení jsme vyrazili vpravo přes most do prudkého 1,1 km dlouhého stoupání a následně sjeli lesem na Staropackou boudu (40,5 km).

Na Staropacké boudě nás čekali naši kamarádi Květa a Bohouš Nýdrlovi, Zdena Straňáková, Eva a Petr Pakostovi. Ti pro nás připravili vyhřátou boudu a výbornou polévku na zahřátí. Po přivítání všech 12 účastníků na Staropacké boudě organizátorem Přejezdu Vaškem Šepsem a rozdání pamětních placek k 40. ročníku začalo hodnocení ujetých kilometrů a uplynulého dne, které se protáhlo do pozdních nočních hodin.

Druhý den - neděle 18.2.2018 – 14,8 km

V neděli ráno se samozřejmě z vyhřáté boudy nikomu nechtělo. Plánovaný start do druhého dne Přejezdu v 9:00 hodin se nepodařilo splnit. Do stopy jsme se po povinné společné fotografii dostali až po desáté hodině.

Hned na začátek nás čekalo náročné 1,1 km dlouhé stoupání na rozcestí Ručičky (1,1 km). Dále jsme pokračovali dalším 2,1 km dlouhým stoupáním až na Štumpovku. Po včerejší noci a tříkilometrovém stoupání jsme byli tak "vyčerpaní", že jsme nemohli odolat vyhřátému lokálu a museli jsme se potěšit zrzavou vodou. Po zahřátí a doplnění tekutin

jsme vyrazili vstříc nejnáročnějšímu stoupání dnešního dne do Kotelského sedla (4,3 km).

Následoval mírný přejezd na rozcestí U Růženčiny zahrádky (5,2 km) a pokračoval krátkým stoupáním na Harrachovy kameny (5,7 km). Tím jsme dosáhli nejvyššího bodu celého Přejezdu (1421 m.n.m.) a hned to oslavili ohnivou vodou z vlastních zásob.

Protože jsme byli opravdu nejvyš, tak další trasa až do Špindlerova Mlýna byla jen z kopce. Po rovině jsme dojeli na Vrbatovu boudu (6,6 km), posvačili z vlastních batůžků, ohřáli se a nastoupili do závěrečného dlouhého sjezdu. Sjezd přes Horní Mísečky (11,2 km) do plánovaného cíle v Bedřichově ve Špindlerově Mlýně (13,8 km) jsme si krásně

užili. Masarykova silnice i Vodovodní cesta byly krásně tvrdé, ale ne ledovaté a pěkně to frčelo. Pak už jsme jenom pěšky přešli na autobusové nádraží ve Špindlu (14,8 km). Do autobusu jsme nastoupili bez čekání a odjeli do Nové Paky.

Závěrečné zhodnocení celého Přejezdu jsme uskutečnili v novopacké restauraci Baráček a pak se rozešli do svých domovů.

Jedinou účastnicí byla Šárka Haklová z Nové Paky
Nejstarším účastníkem byl Vašek Šeps - ročník 1962.
Nejmladším účastníkem byl Michal Fišera - ročník 1977.

3) XVII. Lyžařský maškarní bál

Oddíl lyžování TJ Sokol Stará Paka pořádal 17.3.2018 tradiční lyžařský maškarní bál.

Návštěvník nezasvěcený do poměrů této akce by se mohl domnívat, že je na nějakém brazilském karnevalu v Riu de Janeiru.

Ihned na začátku bálu se taneční parket rozzářil pestrobarevnou paletou načechraného peří, jež zdobilo zdejší „krasavice“ ale i „krasavce“. Nechyběli ani zástupci lidojedů jednoho nejmenovaného kmene z černé Afriky. Černou barvu měly i živé dominové kostky, jejichž hráči předváděli tuto stolní hru přímo na parketu.

Největšího úspěchu však dosáhla česká dvojnásobná olympijská vítězka v obřím slalomu a ve snowboardu Ester LEDECKÁ. Zastínila tak i zahraniční státní návštěvu amerického prezidenta Donalda TRUMPA, který v rámci cesty po zemích Evropy navštívil také Roškopov. Tam se setkal s naší nejúspěšnější olympioničkou a setrval s ní v přátelském rozhovoru.

Dobrou odezvu u publika i odborné poroty měla maska „Staropacká bouda“, v podání jedné košťálovské skupiny.

Dobře zabodoval i populární Andrej BABIŠ, se svými čapím hnízdem, v němž se mu zatím vylíhla dvě malá čápátka. A protože hnízda byla dvě, tak měl hned celou čapí rodinku.

Na parketu dováděly také dvě Kecky z televizní reklamy. V nich by se ale dobře chodilo po lese sedmi trpaslíkům, při sbírání hub - jedlých i nejedlých. Po sedmi trpasličích pošilhávala i Červená Karkulka, která nesla v košíku něco dobrého pro babičku k narozeninám. Šel s ní ale veliký a zlý vlk, takže se Karkulka nemohla od něho ani hnout. Za nimi pěkně cupitaly čtyři lištičky avšak chyběl jim Budulínek. Zanedlouho je ale dohonili Šmoula se Šmoulinkou a tak bylo veselo. A aby bylo všem ještě veseleji, přispěchali ještě Minnie a Mickey Mouse z kreslených filmů od Walta Disneye. Dostavil se i specialista s MÁMOGRAFEM, dvě muffinky a nějaká ta čarodějnice.

Naspěch však měli zdejší soukromí zemědělci s úklidem sena. Zato mafiánům v nažehlených oblecích a v bílých kloboučcích to bylo úplně šumafuk. Různých pěkných masek však bylo ještě mnohem a mnohem víc.

K tanci i poslechu na bále hrála trutnovská kapela SANSABAND. Půlnoční přestávka pak byla vyplněna losováním velice hodnotných cen, které do tomboly, již tradičně, věnovali naši sponzoři.

4) 41. Staropacký kros 2018

V roce 2018 svatý Petr vyslyšel naše prosby a tak se za objednaného mimořádně teplého a slunečného jarního až letního počasí v sobotu 21. dubna 2018 uskutečnil 41. ročník přespolního běhu s názvem **Staropacký kros**. Jeho pořadatelem byl již tradičně náš Oddíl lyžování při TJ Sokol Stará Paka z.s.

Podle stáří závodníků byly samozřejmě upraveny délky tratí od 40 metrů pro ty nejmladší „Mlíčňáky“ do 4400 metrů pro dorostence, muže a veterány. Jako v minulých letech byl i letos součástí krosu mimořádně vložený závod rodičů s kočárky. Kočárky samozřejmě nemohly být prázdné. Každý musel být obsazen vlastním navigátorem do jednoho roku věku. Na start této kategorie se postavily 2 řidičky a 1 řidič se svými stroji a maličkými spolujezci.

Starty všech závodů probíhají ve Staré Pace nad sportovním hřištěm „Sokolák“ a tratě vedou po jižních svazích Staropackých hor. V hlavním závodě na 4400 metrů závodníci doběhnou až do přílehlé osady Podlevín a vracejí se zpět do cíle na „Sokoláku“.

Letos se na startech sešlo celkem 284 závodníků ve věku od jednoho roku až do třiaosmdesáti let. Z toho bylo 225 závodníků v dětských a dorosteneckých kategoriích.

Absolutním vítězem 41. ročníku Staropackého krosu se stal pan František VÁGENKNECHT startující za ASTER Team Jičín. Jeho cílový čas byl 15:04,7. Jako druhý doběhl pan Jan KOPAL Stará Paka, čas 15:58,8 a třetí místo obsadil Rudolf COGAN Sokol Nová Paka s časem 16:25,8.

V ženské kategorii v běhu na 2000 metrů vyhrála stejně jako vloni Dagmar KYNČLOVÁ z SK Nové Město nad Metují v čase 07:47,7. Jako druhá doběhla Kateřina TOMEŠOVÁ, AC Turnov, čas 07:58,0 a třetí místo obsadila Jitka ČERMÁKOVÁ, Staněk Sport Turnov s časem 08:37,1.

Nejúspěšnější běžci byli odměněni hodnotnými cenami, které do závodu věnovali naši sponzoři. První tři závodníci z dětských kategorií obdrželi medaile, diplomy, velké sladké koláče s číslem dle umístění a drobné věcné dárky. Od dorosteneckých kategorií výše dostali unikátní ručně vyráběné a malované keramické medaile, které pro nás zhotovily zaměstnanci Chráněné dílny o. s. Sportem proti bariérám - Český Ráj z Nové Paky. Samozřejmě ani diplomy a věcné ceny nemohly chybět. Pro absolutního vítěze hlavního závodu byl navíc připraven pěkně zdobený dort s motivy Staropackého krosu.

Diplomy, medaile i věcné ceny vítězům předával předseda TJ SOKOL Stará Paka ing. Jaroslav BIL společně s místostarostkou obce Stará Paka paní Věrou HLOSTOVOU a se starostou obce Stará Paka panem Josefem DLABOLOU.

V prostoru cíle se mohli všichni závodníci občerstvit připraveným čajem zdarma poskytovaným pouze závodníkům a to i před startem do závodu nebo po absolvovaném závodě. K dispozici byly i dva stánky s občerstvením, minerálními vodami či vitamínovými nápoji.

Teď nás čeká sportovní klání dalšího 42. ročníku Staropackého krosu 2019.

5) 7. Cyklistický výlet na Smrk 2018

V sobotu 23.6.2018 uspořádal Oddíl lyžování sedmý ročník cyklo výletu na nejvyšší kopec Jizerských hor Smrk (1124 m.n.m.).

Po téměř dvou měsících krásného letního počasí s teplotami často překračujícími 30 stupňů nebyla předpověď na náš víkend nijak růžová.

Zatažená obloha, častý déšť a teplota neměla v horských partiích dosahovat ani 15 stupňů a kolem Jizerky ani 10 stupňů. To, co meteorologové předpověděli, to se jim konečně a pro nás bohužel, povedlo. Však se dočtete v dalším textu, jak jsme dopadli s naším výletem.

Sraz cyklistů byl plánován na pátek 22.6.2018 od 18:00 hodin na Staropacké boudě v Horní Rokytnici nad Jizerou. I přes špatnou předpověď počasí jsem měl informace, že by účast nemusela být až tak špatná. Někteří se na boudu dopravili auty i se svými bicykly, jiní po vlastní ose. Já jsem byl členem skupiny čtyř bikerů, kteří se rozhodli na boudu dojet ze Staré Paky na svých strojích. Bagáž nám do hor samozřejmě dopravila manželka autem, tak jsme mohli jet na lehkou.

Sraz nás čtyř mušketýrů byl v 16:00 hodin v Hospůdce Na Lajně ve Staré Pace. Krátce po tom, co jsme se sešli a připravili se k odjezdu, začalo celkem silně pršet a teplota začala klesat. My jsme zůstali uvěznění u výčepu. Ano, říkáte si, tam to neměli tak špatné, ale s vidinou necelých 40 km se slušným převýšením to není zrovna nejlepší začátek. V jednu chvíli déšť ustal a my se plni elánu začali strojit k odjezdu. Než jsme se oblékli, tak svatý Petr opět otevřel ventily a začal kropit. Naše věznění pokračovalo. Dokonce jsme přes výlohu ve vodní tříšti a kalužích zahlédli naše auto, které právě projíždělo Starou Pakou na Staropackou boudu a my ještě stále pobývali Na Lajně. Kolem 17:30 hodin se déšť uklidnil a nám se konečně podařilo opustit Starou Paku a vyrazit směrem Horní Rokytnice nad Jizerou. Původní záměr si cestu zpestřit nějakými zájezdkami jsme rychle opustili a jeli klasicky po silnici přes Roztoky u Jilemnice, Jilemnici, Hrabačov a Víchovou. Při mírném klesání Víchovou se proti nám blížila velká bílá až šedá stěna plná vody sahající na zem. Vzdálenější lesy na protilehlém svahu už nebyly vidět. Hned jsme začali hledat úkryt, který se nám naskytl v blízkém bistru u silnice uprostřed obce. Tam jsme dojížděli již za začínajícího deště. Seskákali jsme z bicyklů a rychle se schovali pod střechem. Krátce na to se spustil hrozný lijavec doprovázený krupobitím. Bistro "Na Habeši" bylo tedy naší záchranou a my tam počkali až se slota přežene. Až když se živly uklidnily jsme pokračovali dál tentokrát již bez deště až na Staropackou boudu. Tam jsme dorazili krátce po 20:00 hodině. I přes špatné počasí můžu říct, že jsme cestu tak vykličkovali a projeli ji téměř se suchými zády.

Po našem příjezdu dorazila ještě dvě auta a na kole přijel Ondra Černý z Jablonce nad Nisou. A to už jsme byli všichni - celkem 11 cyklistů: Jiří Grafek, Ondřej Rozporka, Petr Vancl, Petra Straňková, Vlasta Sucharda, Dan Frýba, Ondřej Černý, Lukáš Jaroš, Bára Jarošová, Jana Šepsová a Vašek Šeps.

Ještě jsme věděli o dvanáctém bikerovi, který se k nám má připojit až v sobotu a tímto sportovcem byl Pavel Červený z Roškopova.

Večer jsme všichni poseděli trochu déle a diskutovali nad následujícím dnem, o kterém předpověď počasí opět neříkala nic pozitivního. K žádnému výsledku jsme nedošli a rozhodnutí jsme tedy nechali na ráno příštího dne a na aktuálním stavu počasí.

V noci na sobotu celkem vydatně pršelo, ale před svítáním déšť ustal. Ráno po snídani jsme rozhodli, že když neprší tak jedeme a uvidíme, co nás potká na trase. Plánovaný odjezd v 9:00 hodin se opět nepodařilo splnit a vyjeli jsme až před 10:00 hodinou. Teplota při odjezdu byla 7 stupňů. Trasa byla klasická a osvědčená. Lesní cestou nad Staropackou boudou na hřebenovou cestu od Ručiček a sjezd pěšinou na křižovatku Ručičky-Kládovka. Dále Kládovkou po asfaltu až na Krakonošovu snídani. Zde se od nás oddělila dŕučata (Petra Straňková, Bára Jarošová, Jana Šepsová), která se rozhodla jet trochu snadnější cestou kolem Mumlavy přes Harrachov na bývalou celnici, kde jsme se měli opět sejít.

Ostatní cyklisté stoupali z Krakonošovy snídane na křižovatku pod Voseckou boudou a dále Terexem na bývalou celnici. Počasí na Kládovce i cestou Terexem bylo bez problémů a dokonce občas svítilo i sluníčko. Na celnici jsme čekali na dŕučata. Během čekání nám volal Pavel Červený z Polska, že je asi 1 km za chatou Górzystów a začíná stoupat ke Smrku.

Nemohli jsme se dočkat a čekání se nám zdálo již podezřele dlouhé a tak jsme pokračovali dál. Po hlavní silnici jsme museli přejet do polských Jakuszyc, kde jsme odbočili na lesní asfaltku směr Orle. Jen jsme vjeli do Polska, tak začalo mžít a voda postupně přidávala až dosáhla regulerního deště. Rychle jsme dojeli na Orle a schovali se uvnitř boudy. Koupili jsme si jídlo a čekali. Během občerstvení zazvonil telefon, že naše cyklistky jsou na celnici a budou pokračovat dál na Orle. Drželi jsme jim stůl a čekali až přijedou. Cestu na Orle absolvovaly také za mženi, ale silný déšť ustoupil. Ďučata měla v plánu v tomto počasí na Smrk nepokračovat, ale odbočit pod Orle kolem Graničniku a přes Karlovský most vystoupat na Jizerku a tam na nás počkat. K tomuto plánu se ještě připojil Petr Vancl.

My ostatní jsme z Orle za mrhnutí pokračovali dál odhodlaní dobýt Smrk. Bohužel mžení se hned po odjezdu začalo měnit ve stále silnější déšť až lilo jako z konve. Voda nám tekla úplně všude, tekla žlábkem prodloužení zad a stříkala z bot. Takto promočení a při teplotě kolem 7 stupňů nás odhodlání začalo rychle opouštět. Po 5 km u chaty Górzystów jsme se rozhodli, že nemá smysl pokračovat dál a koledovat si o nasydnutí. Ostatně v deštivých mracích sahajících až k zemi nebyl vidět ani blízký les natož Smrk, který je z tohoto místa jinak krásně viditelný. Otočili jsme bicykly a vraceli se zpět na Orle. Tam jsme se již nezastavovali, pouze zavolali dučatům na Jizerku, že se vracíme na Staropackou boudu a ať na nás nečekají a jedou zpět svojí trasou.

Pak již měl výlet rychlý spád. Za deště jsme se nikde nezastavovali a přes Mýtiny, Harrachov - nádraží, Harrachov a chatu Lesní zátiší jsme dojeli až na Staropackou boudu. Rychle jsme se svlékli, vyždímali vše co vyždímat šlo, zatopili v kamnech a začali vařit polévku pro ostatní účastníky zájezdu, kteří se určitě vrátí prochladlí na boudu.

No a co se dělo na Jizerce? Ďučata a Petr Vancl čekali v restauraci Panský dům, kde se k nim připojil Pavel Červený, který se právě vracel ze Smrku a jako jediný ho tedy dokázal pokořit. Jejich trasa z Jizerky pak pokračovala zpět přes Mořinu, Martinské údolí, Harrachov - nádraží, Harrachov a také přes Lesní zátiší na Staropackou boudu. Když dorazili, byli jsme velice rádi, že jsme opět všichni pod jednou střechou a nikomu se nic nestalo. Večer probíhal samozřejmě při všeobecné diskuzi o uplynulém dni a prožitých mokřých zážitcích.

Po nedělní snídani začal úklid boudy a poté nastalo postupné rozprchnutí účastníků zájezdu k domovům. Páteční cyklisté jeli domů opět na svých strojích.

Při celkovém hodnocení nemůžu letos napsat, že se výlet podařil. Již podruhé za sebou se nám nepodařilo na Smrk dojet. Počasí je snad čím dál horší a letos bylo nejhorší za celou sedmiletou historii. I přes tyto podmínky se ale podařilo nějaké kilometry ujet a nějaký sportovní výkon podat. Nejdelší trasu 62 km urazil Pavel Červený, kterému se jako jedinému podařilo podívat se na rozhlednu na Smrku. My, kteří jsme nedojeli a otáčeli na Górzystówu jsme ujeli asi 59 km. No a dučata se pochlapila a urazila asi 52 km. Všichni zúčastnění si samozřejmě zaslouží velkou pochvalu za ujeté kilometry, ale hlavně za odvahu, se kterou se pustili do této akce i přes tak špatnou předpověď počasí.

No a co dál? Dál žijeme v naději, že snad další ročník 2019 se nám konečně opět podaří Smrk zdolat jako v několika předcházejících ročnících.

6) Vejšlap 2018

Konec prázdnin je čas našeho tradičního letního "Vejšlapu". Vhodným termínem bylo 1.září 2018.

Trasa byla zvolena tak, aby s námi mohli jít i ti méně zdatní nebo ti co jim zdravotní už dlouhé trasy nedovolí absolvovat. Tou trasou bylo okolí Nové a Staré Paky, která pro většinu turistů není žádným překvapením. Ale dá se z ní kdykoliv odbočit a nějak si ji zkrátit.

Trasa byla krátká, tak byla okořeněna, aby bylo na co vzpomínat. To koření tam také nasypeme jako při správném vaření hned na začátku.

Pro začátek byla na 8:00 hodin s panem Vitvarem vyjednaná prohlídka novopackého kláštera s výkladem o historii této památky. A když už budeme v klášteře, tak další trasa nás měla provést po ostatních sakrálních objektech v okolí.

Sraz účastníků byl stanoven na 7:15 hodin u Staré školy v centru Staré Paky.

Bohužel celý „Vejšlap“ se vyvinul úplně jinak. Ráno byly zatažené a deštivé bez vyhlídky na zlepšení. Prohlídka však byla vyjednaná a tak jsme museli jít, aby pan Vitvar na nás zbytečně nečekal, když už nám věnoval část svého volného času bez požadavku na honorář.

Před 8:00 hodinou jsme přišli ke klášteru a pan Vitvar na nás už čekal. Po přivítání a dohodě, co bychom chtěli vidět se vyrazilo na prohlídku. Prošli jsme hlavní lodí, ve které probíhaly restaurátorské práce a vystoupali do věže ke zvonům. Zde jsme se mohli podívat na deštivou Novou Paku ze čtyř stran věže. Přitom nám byl poskytnut fundovaný výklad o historii kláštera i umístěných zvonech. Na požádání nás náš průvodce dovedl po lávkách nad klemby hlavní lodě k malému zvonu zvanému „Umíráček“.

Pak už jsme sestoupili zpět na zem. Pan Vitvar nechtěl za svůj čas žádnou odměnu a tak jsme uspořádali malou sbírku. Její výtěžek pan Vitvar věnoval na obnovení kláštera.

Opustili jsme klášter a venku stále pršelo. Nemělo smysl se vydat na další trasu a tak jsme se otočili a pelášili zpět do Staré Paky.

Výlet se počasím sice moc nepovedl, ale zase jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací o novopackých památkách.

Sestavil: Václav Šeps, předseda oddílu.